

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/440/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115228348
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5115228348.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: A. S. W., W.. Y.. R., W. W. V.K. X, XXX XX O., H.: XX XXX XXX, právne zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporcovi: I. Y., K.. X.X.XXXX, O. W. XXXX, XXX XX Ž., Š. R. W., o zaplatenie 435,41 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 171,49 eur spolu s úrokmi z omeškania:

- vo výške 8,75 % ročne zo sumy 38,50 eur od 4.1.2013 do zaplatenia,
 - vo výške 8,75 % ročne zo sumy 33,98 eur od 4.2.2013 do zaplatenia,
 - vo výške 8,75 % ročne zo sumy 50,29 eur od 4.3.2013 do zaplatenia, a
 - vo výške 8,75 % ročne zo sumy 48,72 eur od 4.4.2013 do zaplatenia,
- a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh v časti o zaplatenie sumy 263,92 eur spolu s úrokmi z omeškania:

- vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4,99 eur od 4.1.2013 do zaplatenia,
- vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4,99 eur od 4.2.2013 do zaplatenia,
- vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4,99 eur od 4.3.2013 do zaplatenia
- vo výške 8,25 % ročne zo sumy 248,95 eur od 26.02.2014 do zaplatenia zamietla.

Odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania zo dňa 28.8.2015 doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 25.9.2015 sa navrhovateľ domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 435,41 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne: zo sumy 43,49 eur od 4.1.2013 do zaplatenia, zo sumy 38,97 eur od 4.2.2013 do zaplatenia, zo sumy 55,28 eur od 4.3.2013 do zaplatenia a zo sumy 48,72 eur od 4.4.2013 do zaplatenia a vo výške 8,25 % ročne zo sumy 248,95 eur od 4.1.2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Návrh na začatie konania navrhovateľ skutkovo odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2014 postúpil postupca Slovak Telekom, a. s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 0035763469 (ďalej len postupca) na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca uzatvoril dňa 16.3.2011 s odporcom zmluvu č. XXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle zákona o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení. Na základe zmluvy postupca poskytol odporcovi telekomunikačné služby, špecifikované v zmluve za podmienok stanovených v zmluve a vo Všeobecných podmienkach. Odporca sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v zmluve a cenníku. Postupca vyúčtoval odporcovi cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade s platnými senovými podmienkami postupcu. Postupca vystavil odporcovi vyúčtovacie faktúry, pričom postúpil navrhovateľovi nasledovné pohľadávky

vo faktúrach: č. XXXXXXXXXXXX na sumu 43,49 eur so splatnosťou dňa 3.1.2013, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 38,97 eur so splatnosťou dňa 3.2.2013, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 55,28 eur so splatnosťou dňa 3.3.2013, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 48,72 eur so splatnosťou dňa 3.4.2013 a č. XXXXXXXXXXXX na sumu 248,95 eur so splatnosťou dňa 3.1.2014. Rozpis jednotlivých vyúčtovaných položiek je uvedený v pripojených faktúrach. Faktúry sú očíslované variabilnými symbolmi. Odporca ku dňu spísania návrhu neuhradil odo dňa postúpenia pohľadávky ani časť dlžnej sumy. Uplatnená pohľadávka vo výške 435,41 eur nebola ku dňu spísania návrhu uhradená. S odkazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ďalej navrhovateľ uviedol, že na základe uvedených platieb vyčísľuje úroky z omeškania ku dňu spísania návrhu vo výške 8,75 % ročne: zo sumy 43,49 eur od 4.1.2013 do zaplatenia, zo sumy 38,97 eur od 4.2.2013 do zaplatenia, zo sumy 55,28 eur od 4.3.2013 do zaplatenia a zo sumy 48,72 eur od 4.4.2013 do zaplatenia a vo výške 8,25 % ročne zo sumy 248,95 eur od 4.1.2014 do zaplatenia.

Odporca sa k návrhu a jeho prílohám, ktoré mu boli doručené podľa ust. § 48 ods. 4 O.s.p., v súdom určenej lehote písomne nevyjadril.

Podľa ust. § 29 ods. 6 O.s.p., za opatrovníka súd ustanoví osobu pôsobiacu v rodinnom, pracovnom, kultúrnom, prípadne v inom prostredí, ktoré je účastníkovi blízke. Súd môže za opatrovníka ustanoviť aj obec. Súd nemôže ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu, ktorý prejednáva vec; to neplatí vo veciach, v ktorých hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1 000 eur (ďalej len "drobné spory").

Podľa ust. § 115a ods. 1 O.s.p., na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom k tomu, že v danej veci išlo o drobný spor po poučení účastníkov podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. súd v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a verejne vyhlásil tento rozsudok dňa 19.4.2016, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli dňa 13.4.2016.

Súd tak na základe navrhovateľom produkovaných dôkazov dospel k nasledovným skutkovým zisteniam, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom.

Spoločnosť Slovak Telekom, a. s. so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469 (ďalej len „ST“) ako Podnik a odporca ako Účastník uzavreli dňa 16.3.2011 dodatok k zmluve o pripojení, ktorým sa ST zaviazal aktivovať odporcovi program služieb „Relax 100“ a zabezpečiť odporcovi predaj zľavneného mobilného telefónu zn. Nokia 7230 za cenu 1,- euro vrátane DPH [bod 1 písm. c) dodatku] Odporca sa v dodatku zaviazal riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, VP, platným Cenníkom služieb a týmto dodatkom [bod 1 písm. b) dodatku].

V bode 3 dodatku odporca zobral na vedomie, že ST poskytnutá výška zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu je odlišná v závislosti od zvoleného programu služieb. Odporca sa zaviazal, že po dobu viazanosti 24 mesiacov nepožiada o aktiváciu alebo zmenu programu služieb na program služieb s nižším mesačným poplatkom, ako má minimálny program služieb - Podľa Seba 3.

V bode 4 dodatku sa účastníci dohodli, že v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 VP alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) VP, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur. Zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty nezaniká právo Podniku na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti, na ktorú je viazaná daná zmluvná pokuta. Účastník je zároveň povinný nahradiť Podniku náhradu škody presahujúcu sumu zmluvnej pokuty.

Podľa bodu 5 dodatku bol tento dodatok platný a účinný dňom jeho podpísania zmluvnými stranami. Bol uzatvorený na dobu určitú, a to na dobu viazanosti 24 mesiacov.

Ďalej mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že ST faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.12.2012 splatnou dňa 3.1.2013 znejúcou na sumu 43,49 eur (z toho 4,99 eur za upomienku oneskorenej platby), č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.1.2013 splatnou dňa 3.2.2013 znejúcou na sumu

38,97 eur (z toho 4,99 eur za upomienku oneskorenej platby), č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.2.2013 splatnou dňa 3.3.2013 znejúcou na sumu 55,28 eur (z toho 4,99 eur za upomienku oneskorenej platby) a č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.3.2013 splatnou dňa 3.4.2013 znejúcou na sumu 48,72 eur, vyúčtovala odporcovi cenu služieb poskytnutých podľa zmluvy o pripojení a platného Cenníka za obdobie od 15.11.2012 do 14.3.2013.

Ďalej mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že ST faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.12.2013 splatnou dňa 3.1.2014 vyúčtovala odporcovi sumu 248,95 eur ako zmluvnú pokutu.

Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi spoločnosťou ST ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom dňa 20.11.2014 došlo aj k postúpeniu pohľadávok postupcu voči odporcovi, vyplývajúcich z vyššie uvedených faktúr na navrhovateľa.

Vzhľadom k tomu, že v konaní nevyšiel najavo opak skutkového tvrdenia navrhovateľa, že odporca doposiaľ neuhradil ani časť dlžnej sumy, súd vychádzal z tohto skutkového tvrdenia navrhovateľa.

Podľa ust. § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa ust. § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ust. § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 379/2008 Z. z., spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku

Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinnom od 01.03.2010 do 30.06.2011 (po účinnosti zákona č. 161/2011 Z. z. dňa 01.07.2011 ust. § 53 ods. 10 a po účinnosti zákona č. 106/2014 Z. z. dňa 01.06.2014 § 53 ods. 11), neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 161/2011 Z. z. účinnom od 01.07.2010, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom znení, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34), zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 4 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, bez ujmy na článok 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvy, v dobe uzavretia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, na ktorej je závislá.

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa prílohy Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, bodu 1 písm. e), podmienkou uvedenou v čl. 3 smernice je požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu.

Z hľadiska skutkového vymedzenia žalovaných nárokov navrhovateľ tieto uplatňoval ako nárok na zaplatenie ceny neuhradených telekomunikačných služieb, ktoré odporcovi poskytol jeho právny predchodca ST na základe zmluvy o pripojení zo dňa 16.3.2011.

Súd tak na základe vykonaných dôkazov vychádzal z toho, že medzi ST a odporcom vznikol záväzkovo-právny vzťah vyplývajúci z v zmysle ust. § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. uzavretej zmluvy o pripojení. Právu odporcu na poskytovanie služieb podľa zmluvy ST zodpovedala povinnosť odporcu uhradiť cenu týchto služieb podľa cenníka, resp. cenu zo zľavou.

Súd mal tak za preukázané, že právnenému predchodcovi navrhovateľa ST vznikol voči odporcovi nárok na zaplatenie poskytnutých služieb v súlade so zmluvou o pripojení, VP, Cenníkom a vyššie uvedenými faktúrami, spolu vo výške 171,49 eur. Súd tak z tohto dôvodu a s poukazom na vyššie uvedené postúpenie tejto pohľadávky podľa ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka navrhovateľovi priznal nárok na zaplatenie sumy 171,49 eur, a to vzhľadom na to, ako už bolo uvedené, že v konaní nevyšiel najavo opak tvrdenia navrhovateľa, že odporca doposiaľ navrhovateľovi túto sumu neuhradil.

Právnenému predchodcovi navrhovateľa ST vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške stanovenej zákonom zo sumy 171,49 eur, teda podľa vyššie uvedených ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Súd pri posudzovaní uplatneného nároku na úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne: zo sumy 38,50 eur od 4.1.2013 do zaplatenia, zo sumy 33,98 eur od 4.2.2013 do zaplatenia, zo sumy 50,29 eur od 4.3.2013 do zaplatenia, a zo sumy 48,72 eur od 4.4.2013 do zaplatenia, mal za to, že odporca sa dostal do omeškania s platením ceny za poskytnuté služby, t. j. celkovo sumy 171,49 eur, prvým dňom po splatnosti jednotlivých faktúr, ktorými právny predchodca navrhovateľa vyúčtoval odporcovi cenu poskytnutých služieb v zmysle uzavretej zmluvy o pripojení. V čase prvého dňa omeškania odporcu so zaplatením faktúr, t. j. ku dňu 4.1.2013 (resp. 4.2.2013, 4.3.2013 a 4.4.2013) bola výška základnej úrokovej sadzby ECB 0,75 % ročne (súd má o tomto vedomosť zo svojej činnosti; § 121 O.s.p.). Právnenému predchodcovi navrhovateľa tak vzniklo v zmysle už cit. ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne: zo sumy 38,50 eur od 4.1.2013 do zaplatenia, zo sumy 33,98 eur od 4.2.2013 do zaplatenia, zo sumy 50,29 eur od 4.3.2013 do zaplatenia, a zo sumy 48,72 eur od 4.4.2013 do zaplatenia. Následne s postúpenou pohľadávkou prešlo na navrhovateľa v súlade s ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj príslušenstvo, teda aj právo jeho právneho predchodcu voči odporcovi na zaplatenie úrokov z omeškania v uvedenom rozsahu. Súd s poukazom na to, návrhu v tejto časti vyhovel, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Na tomto mieste ďalej považuje súd za potrebné uviesť, že je pri rozhodovaní viazaný žalobným návrhom (ust. § 153 ods. 2 O.s.p.). Z uvedeného tak vyplýva, že súd nemôže priznať navrhovateľovi viac, ako požadoval v žalobnom návrhu, avšak nemôže mu priznať ani niečo iné, než požadoval (teda odporcovi nemôže uložiť inú ako navrhovateľom navrhovanú povinnosť), alebo nemôže navrhovateľovi priznať síce požadované plnenie, avšak z iného skutkového základu, ako bol navrhovateľom vymedzený. Zároveň súd poukazuje na znenie ust. § 79 ods. 1 a § 120 ods. 1 O.s.p., teda na to, že navrhovateľ v návrhu je povinný uviesť skutkové tvrdenia, ktoré majú odôvodňovať jeho uplatnený nárok čo do dôvodu, ako aj výšky a súčasne má dôkaznú povinnosť, t. j. o značiť alebo predložiť dôkazy preukazujúce jeho skutkové tvrdenia. Súd tak nemá povinnosť (a opak by bol v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov v konaní) z navrhovateľom predložených a označených dôkazov odvodzovať skutkové tvrdenia, ktoré neboli navrhovateľom produkované a na základe týchto navrhovateľovi priznať síce uplatnený nárok, avšak uplatnený na základe iného navrhovateľom tvrdeného skutkového stavu.

S poukazom na uvedené súd viazaný skutkovým vymedzením žalovaného nároku na zaplatenie sumy 248,95 eur konštatuje, že navrhovateľ si aj tento nárok uplatňoval ako pohľadávku, ktorá na neho prešla postúpením z ST, na zaplatenie ceny služieb poskytnutých ST odporcovi na základe predmetnej

zmluvy o pripojení. Ako vyplýva z predloženej faktúry č. XXXXXXXXXX ST odporcovi touto faktúrou nevyúčtovala cenu poskytnutých služieb, ale zmluvnú pokutu podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ si však takýto nárok návrhom na začatie konania neuplatnil, a preto súd s poukazom na ust. § 153 ods. 2 O.s.p. už len z tohto dôvodu návrhu navrhovateľa o zaplatenie sumy 248,95 eur s príslušnými úrokmi z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 248,95 eur od 4.1.2014 do zaplatenia vyhovieť nemohol a tento zamietol.

Odhliadnuc od tohto dôvodu zamietnutia návrhu navrhovateľa v uvedenej časti súd považoval pre úplnosť odôvodnenia svojho rozhodnutia sa zaoberať dôvodnosťou postúpenej pohľadávky (aj keď nie navrhovateľom skutkovo uplatnenej) na zaplatenie sumy 248,95 eur ako zmluvnej pokuty podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Aj keď navrhovateľ neoznačil zmluvné dojednanie, na základe ktorého tento nárok uplatňoval voči odporcovi jeho právny predchodca ST (č oje pochopiteľné, vzhľadom k tomu, že navrhovateľ si návrhom takýto nárok neuplatnil), je nepochybné, že to bolo na základe ust. bodu 4 vyššie zmieneného dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 16.3.2011, a to z dôvodu, že odporca neuhradil svoje zmluvné záväzky, t. j. že odporca neuhradil dojednanú cenu jemu poskytnutých služieb zo strany ST.

Na tomto mieste súd musí poukázať na to, že na záväzkovo-právne vzťahy medzi ST a odporcom založené predmetnou zmluvou o pripojení v znení jej dodatku bez akýchkoľvek pochybností dopadá úprava spotrebiteľských zmlúv zakotvená v právnom poriadku SR v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola do Občianskeho zákonníka (ust. § 52 a nasl.) zaradená novelou zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Ust. § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné (uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV. ÚS 55/2011- „pokiaľ je však zmluvná podmienka v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória i prax navyše označujú za fakticky nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“). Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby ako aj zmluvných podmienok má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často, vzhľadom na ich právnický jazyk a ich rozsiahlosť nemá možnosť či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. V praxi je totiž zmluva predkladaná dodávateľom vo formulárovej podobe s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkoľvek zmeny, čo vedie spotrebiteľa k vyvodeniu záveru o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce s dodávateľom vstúpiť do zmluvného vzťahu. Tento fakt je ešte viac umocnený skutočnosťou nedostatočného časového priestoru pri samotnom akte uzatvárania takejto zmluvy a použitia nevýrazného malého písma hraničiaceho s čitateľnosťou, ktorým sú zobrazené významovo závažné ustanovenia zmluvy. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv (v aplikačnej praxi súdov sa používa aj pojem typová, štandardná, adhézna zmluva), ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd sa tak zaoberal v ďalšom otázku (ne)prijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky, na základe ktorej ST uplatňoval voči odporcovi (vyúčtoval mu) právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 248,95 eur.

V kontexte uvedeného sa súd považuje za potrebné vyjadriť k otázke individuálneho dojednaní zmluvnej podmienky uvedenej v dotknutom ust. bodu 4 dodatku k zmluve o pripojení uzavretej medzi ST a odporcom ako spotrebiteľom. Za individuálne so spotrebiteľom zo strany dodávateľa dohodnutú zmluvnú podmienku možno považovať len takú, ktorej obsah bol predmetom rokovaní medzi účastníkmi zmluvy v procese jej kontraktácie a jej znenie bolo napokon spoločným konsenzom oboch zmluvných strán vyplývajúcim z týchto rokovaní. Inými slovami povedané, na to, aby mohla byť zmluvná podmienka považovaná za individuálne dojednanú medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy, nestačí len to, aby spotrebiteľ mal možnosť s vopred dodávateľom pripravenou a formulovanou podmienkou, či už vyjadriť svoj súhlas, alebo svoj nesúhlas, a to či už začiatkom takejto možnosti vo vopred pripravenom formulárovom texte zmluvy, alebo svojím podpisom pod takýmto textom, ale aby ešte v samotnom procese kontraktácie bol schopný pochopiť jej význam a následne bez akýchkoľvek ďalších podmienok sa mohol rozhodnúť, či takúto podmienku prijíma alebo nie. Len takýto výklad podľa názoru súdu korešponduje so znením, zmyslom a napokon aj cieľom právnej úpravy zakotvenej v cit. ust. § 53 ods. 2 OZ, ako aj v ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. V konaní však takýto spôsob kontraktácie dotknutej zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute najavo nevyšiel (neuniesol dôkazné bremeno podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. v spojení s cit. ust. § 53 ods. 3 OZ, ktoré prezumuje vyvrátenú právnu domnienku o tom, že zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve sa nepovažuje so spotrebiteľom za individuálne dojednané, ktorú právnu domnienku môže dodávateľ vyvrátiť, ak preukáže opak).

Ako vyplýva z § 544 Občianskeho zákonníka, účastníci si môžu pre prípad porušenia povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je povinný zaplatiť účastník pre prípad porušenia povinností plynúcich zo zmluvy. Zmluvná pokuta je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Dojednanie výšky zmluvnej pokuty, či spôsobu jej určenia je vecou účastníkov. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ust. § 39 Občianskeho zákonníka, a teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

V danom prípade ST tak zásadne zmluvnou pokutou vo výške 248,95 eur s poukazom na jej zakotvenie v ust. bodu 4 dodatku vo väzbe na body 1 písm. b), c) a d) dodatku, ktorého kauzálnym (ekonomickým) zmyslom bolo pre odporcu na jednej strane získať cenové zvýhodnenie na mobilný telefón, ako aj benefit vo forme zľavy z ceny poskytovaných služieb po dobu 24 mesiacov a na druhej strane pre právneho predchodcu navrhovateľa získať na určitú dobu 24 mesiacov odberateľa svojich služieb, s určitou zárukou zabezpečoval poskytnutie určitých benefitov odporcovi spočívajúcich práve v zľave z ceny mobilného telefónu, resp. poskytnutého benefitu zľavy z ceny poskytovaných služieb (teda na druhej strane zodpovedajúcej akejsi strate právneho predchodcu navrhovateľa oproti štandardnej cene mobilného telefónu rovnajúcej sa výške zľavy z jeho ceny, resp. zľavy z ceny poskytovaných služieb).

(Ne)prijateľnosť zmluvnej podmienky treba hodnotiť v zmysle výkladového pravidla obsiahnutého v súčasnosti v znení ust. § 53 ods. 11 Občianskeho zákonníka (v čase uzavretia zmluvy § 53 ods. 10). Toto ustanovenie totiž transponuje cit. ust. čl. 4 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Z výkladového pravidla vyplýva, že hodnotenie prijateľnosti zmluvnej podmienky sa vykonáva pri zohľadňovaní okolností, ktoré existovali v čase dojednaní takejto zmluvnej podmienky, nie podľa okolností, ktoré boli v čase, kedy došlo k naplneniu hypotézy predmetnej zmluvnej podmienky, t. j. v čase po uzavretí zmluvy. Ak teda súd hodnotí prijateľnosť zmluvnej podmienky v čase jej kontraktácie, nemôže mať následné spávanie sa (plnenie alebo neplnenie si povinností) účastníkov akýkoľvek vplyv na (ne)prijateľnosť zmluvnej podmienky a tým v konečnom dôsledku jej platnosť. Uvedený záver podporuje aj to, že neplatnosť zmluvnej podmienky podľa cit. ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je absolútnou neplatnosťou. Absolútna neplatnosť právneho úkonu totiž nastáva bez ďalšieho zo zákona a hľadí sa naň, ako keby nebol urobený. Táto neplatnosť nemôže byť ani zhojená dodatočným schválením a nemôže sa ani konvalidovať dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti. (k tomu napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 5Cdo 208/2010 zo dňa 30.07.2012)

Podstatným pri posudzovaní prijateľnosti zmluvnej podmienky je tak podľa názoru súdu to, že takto dojednaná zmluvná podmienka zaväzovala odporcu (ako aj ostatných spotrebiteľov v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe) k zaplateniu zmluvnej pokuty v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti podľa bodu 1 písm. b) a bodu 2 a 3 dodatku k zmluve o pripojení, ako aj podľa čl. 3 bod 3.6. a čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) VP počas celej doby viazanosti, t. j. 24 mesiacov, a to teda či už na začiatku doby viazanosti, alebo aj na jej konci, a to v rovnakej výške bez ohľadu na intenzitu porušenia zmluvnej povinnosti odporcom (resp. iným spotrebiteľom v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe). V prípade posudzovanej zmluvnej podmienky by tak bol odporca (resp.

iný spotrebiteľ v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej výške 248,95 eur aj v prípade, že by svoje zmluvné povinnosti, na ktorých porušenie sa zmluvná pokuta viazala, porušil v samotnom závere doby viazanosti, pričom v predchádzajúcom období si svoje povinnosti plnil riadne a včas a súčasne by intenzita porušenia tejto povinnosti odporcu z hľadiska peňažného vyjadrenia bola bez najmenších pochybností v zjavnom nepomere k výške zmluvnej pokuty. Na tomto závere súdu nemôže nič meniť ani prípadná argumentácia, že právny predchodca navrhovateľa si v takomto prípade (už mu vzniknuté) právo na zaplatenie zmluvnej pokuty neuplatňoval.

Súčasne treba poukázať aj na to, že slovné spojenie uvádzané v dotknutom ust. bodu 3 oboch dodatkov k zmluvám o pripojení: „v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b)“ zo zohľadnením toho, že v ust. bodu 1 písm. b) dodatku sa odporca zaviazal dodržiavať všetky svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, jej dodatkom, VP, OP a platným Cenníkom, tak vyvoláva neurčitý okruh rôznych porušení alebo vzťahov a zmluvná pokuta za porušenie povinností, ktoré dodávateľ označí indikatívne, nemôže byť akceptovateľná.

Súd tak dospel k nepochybnému záveru, že v danom prípade ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku [§ 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka] spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka), ktorá je tak absolútne neplatná podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Na základe neplatného zmluvného dojednaní tak by nebolo možné navrhovateľovi priznať plnenie zo zmluvnej pokuty, ak by si bol aj návrhom na začatie konania takýto nárok uplatnil.

Súd skutočne už len na záver poukazuje v kontexte znenia cit. ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, že Okresný súd Žilina nepriznal právnemu predchodcovi navrhovateľa ST plnenie na základe významovo totožných zmluvných podmienok, ktoré považoval za neprijateľné podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom zo svojej činnosti má vedomosť (§ 121 O.s.p.), že tomu tak bolo napr. v rozsudku č. k. 6C/379/2015 zo dňa 27.10.2015.

Čo sa týka poplatkov za upomienky spolu vo výške 14,97 eur (t.j. 3x 4,99 eur), súd vychádzal obdobne ako pri posudzovaní vyššie uvedeného nároku na zmluvné pokuty z toho, že pokiaľ by chcel navrhovateľ dôvodne uplatniť tieto poplatky, muselo by ísť o poplatky, ktoré by boli so spotrebiteľom dohodnuté priamo v zmluve.

Súd zastáva názor, že navrhovateľ je povinný všetky poplatky s odporcom jednoznačne a dostatočne určito dohodnúť priamo v zmluve, a nie iba vo vedľajších dokumentoch.

Okrem toho je súd toho názoru, že suma 4,99 eur za každú zaslanú upomienku určite nemôže byť adekvátnou náhradou za domnelé výdavky navrhovateľa spojené so spracovaním upomienky, ktorá je zväčša generovaná automaticky prostredníctvom elektronických prostriedkov. Z uvedeného dôvodu súd návrh aj v tejto časti, t.j. v časti o zaplatenie sumy 14,97 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne: zo sumy 4,99 eur od 4.1.2013 do zaplatenia, zo sumy 4,99 eur od 4.2.2013 do zaplatenia a zo sumy 4,99 eur od 4.3.2013 do zaplatenia, ako nedôvodný zamietol.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo

Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd pri rozhodnutí o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a z toho, že odporca bol v konaní nepochybne úspešný vo väčšom rozsahu. Odporcovi tak vzhľadom na uvedené vzniklo právo požadovať od navrhovateľa náhradu trov konania v rozsahu jeho čistého úspechu a to účelne vynaložených trov na obranu svojho práva, pričom vzhľadom k tomu, že odporca si nárok na náhradu trov konania proti navrhovateľovi neuplatnil (§ 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.), súd mu nepriznal proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosť alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolaie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.